

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített első tanács)

2019. június 19.*

„Állami támogatások – Szabadidőpark, szállodák és éttermek építése, valamint autóversenyek szervezése érdekében a Nürburgring komplexum javára nyújtott egyedi támogatások –

A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Azt megállapító határozat, hogy a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatások visszatéríttetése a Nürburgring komplexum új tulajdonosát nem érinti – Megsemmisítés iránti kereset – A versenyhelyzet lényeges érintettségének hiánya – Elfogadhatatlanság – Az előzetes vizsgálati szakasz végén állami támogatás hiányát megállapító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Érintett fél – Az eljáráshoz fűződő érdek – Elfogadhatóság – Az eljárási jogok megsértése – A hivatalos vizsgálati eljárás megindítását megkövetelő nehézségek hiánya – Panasz – A belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított állami támogatások kedvezményezettjei eszközeinek értékesítése – Nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes pályázati eljárás – Gondos és pártatlan vizsgálat – Indokolási kötelezettség”

A T-353/15. sz. ügyben,

a **NeXovation, Inc.** (székhelye: Hendersonville [Egyesült Államok], képviselik kezdetben: A. von Bergwelt, F. Henkel és M. Nordmann, később: A. von Bergwelt és M. Nordmann ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: L. Flynn, T. Maxian Rusche és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Németország által a Nürburgring javára végrehajtott SA.31550 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló, 2014. október 1-jei (EU) 2016/151 bizottsági határozat (HL 2016. L 34., 1. o.) részleges megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, V. Valančius, P. Nihoul, J. Senningsen és U. Öberg (előadó) bírák,

hivatalvezető: N. Schall tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2018. január 30-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

- 1 A német Rajna-vidék-Pfalz tartományban található Nürburgring komplexum (a továbbiakban: Nürburgring) egy autóverseny-pályát, szabadidőparkot, szállodákat és éttermeket foglal magában.
- 2 2002 és 2012 között a Nürburgring tulajdonosai (a továbbiakban: eladók), azaz a Nürburgring GmbH, a Motorsport Resort Nürburgring GmbH és a Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH közvállalkozások elsősorban a Rajna-vidék-Pfalz tartomány által nyújtott támogatási intézkedésekben részesültek egy szabadidőpark, szállodák és éttermek építése, valamint Formula–1-es versenyek szervezése érdekében.

A. A közigazgatási eljárás és a Nürburgring eszközeinek értékesítése

- 3 2012. március 21-i levelében az Európai Bizottság közölte a Németországi Szövetségi Köztársasággal azon határozatát, hogy a 2002 és 2012 között a Nürburgring javára végrehajtott különböző támogatási intézkedések vonatkozásában megindítja az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. E határozatban, amelynek összefoglalóját közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2012. C 216, 14. o.), a Bizottság felkérte az érintett feleket, hogy az érintett intézkedésekkel kapcsolatban tegyék meg észrevételeiket.
- 4 Mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság további támogatási intézkedések nyújtását jelentette be a Bizottságnak, ez utóbbi úgy határozott, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást ezen új intézkedésekre is kiterjeszti. A határozatot a 2012. augusztus 7-i levélben közzétették a Németországi Szövetségi Köztársasággal. E határozatban, amelynek összefoglalóját közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2012. C 333, 1. o.), a Bizottság felkérte az érintett feleket, hogy e további intézkedésekkel kapcsolatban tegyék meg észrevételeiket.
- 5 2012. július 24-én az Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (helyi bíróság, Bad Neuenahr-Ahrweiler, Németország) az eladókat fizetéseképtelenné nyilvánította. 2012. november 1-jén e bíróság a vagyoni feletti rendelkezési jog elvonása nélkül fizetéseképtelenségi eljárást indított. Döntés született az eladók eszközeinek értékesítéséről (a továbbiakban: a Nürburgring eszközeinek értékesítése). Az eladók a KPMG AG könyvvizsgáló céget jelölték ki jogi és pénzügyi tanácsadónak.
- 6 2012. november 1-jén a Nürburgring irányításával a Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH-t – az eladók egyikének, a Nürburgringnek a 100%-os tulajdonában álló leányvállalatot – bízta meg, amelyet az Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (helyi bíróság, Bad Neuenahr-Ahrweiler) által kijelölt ügyvezetők hoztak létre.
- 7 2013. május 15-én a Nürburgring eszközeinek értékesítése érdekében pályázati eljárást (a továbbiakban: pályázati eljárás) indítottak.
- 8 2013. május 23-án a Bizottság közölte a Németországi Szövetségi Köztársasággal és az ügyvezetőkkel azon kritériumokat, amelyeknek a pályázati eljárásnak meg kell felelnie annak érdekében, hogy kizárják az állami támogatási elemeket, és tájékoztatta őket arról, hogy a vevő az általa esetlegesen kapott előnyöket köteles lesz visszatéríteni. A Bizottság, a Németországi Szövetségi Köztársaság és az ügyvezetők között ezzel kapcsolatban 2012 októbere óta zajlottak megbeszélések.

9 A pályázati eljárás a következőképpen zajlott le:

- a pályázati eljárás megindítását 2013. május 14-én jelentették be az egyik ügyvezető által kiadott sajtóközleményben;
- a KPMG a *Financial Times*-ban, a *Handelsblat*tban és a Nürburgring honlapján 2013. május 15-én ajánlati felhívást tett közzé;
- 70 vállalkozás fejezte ki részvételi szándékát;
- a 2013. július 19-i levélben az érdekelt beruházók különböző dokumentumokat kaptak a Nürburgringre vonatkozóan, és felkérték őket, hogy az összes eszköz, meghatározott eszközcsoportok vagy egy-egy eszköz vonatkozásában nyújtsanak be indikatív ajánlatot;
- az indikatív ajánlat benyújtására vonatkozó határidőt a 2013. július 19-i levél 2013. szeptember 12-ében, majd a 2013. szeptember 12-i levél 2013. szeptember 26-ában állapította meg; mindkét levél rögzítette, hogy a határidő lejártát követően benyújtott ajánlatokat is figyelembe veszik;
- 2014. február elején 24 potenciális vevő nyújtott be indikatív ajánlatot, köztük a felperes, azaz a NeXovation, Inc., amely az információs technológiák, a tömegfogyasztási cikkek, az energiaipar és az autóipar területén tevékenykedő amerikai magánvállalkozás;
- azon potenciális vevők – köztük a felperes – vonatkozásában, amelyeket felkértek arra, hogy a pályázati eljárás következő szakaszában bizonyos határidőn belül nyújtsanak be megerősítő ajánlatot, amely ajánlatot teljeskörűen finanszírozni kellett, és amelynek tartalmaznia kellett az eszközök felvásárlására vonatkozó, előre megtárgyalt megállapodást, e határidőt a 2013. október 17-i levél 2013. december 11-ében, majd a 2013. december 17-i levél 2014. február 17-ében állapította meg; ez utóbbi levél rögzítette, hogy a határidő lejártát követően benyújtott ajánlatokat is figyelembe veszik, azonban jelezte, hogy előfordulhat, hogy az eladók az ajánlatok benyújtására előírt határidő lejártát követően nem sokkal döntenek a kiválasztott vevő személyéről;
- tizenhárom potenciális vevő nyújtott be megerősítő ajánlatot, közülük négy az összes eszközre vonatkozó ajánlatot nyújtott be, nevezetesen a Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (a továbbiakban: Capricorn vagy vevő), egy második ajánlattevő (a továbbiakban: 2. ajánlatevő), a felperes és egy negyedik potenciális vevő;
- az érdekelt beruházóknak 2013. július 19-én és október 17-én küldött levél szerint a beruházókat úgy kellett kiválasztani, hogy figyelembe kellett venni egyrészt az összes eszköz értéke maximalizálásának, másrészt pedig az ügylet biztonságának követelményét; e kritériumok alapján a pályázati eljárás utolsó szakaszában a 2. ajánlatevő és a Capricorn ajánlatát vették figyelembe, akik egyrészt ajánlatot tettek a Nürburgring összes eszközének átvételére, másrészt pedig 2014. március 7-én, illetve 11-én bizonyítékkal szolgáltak az ajánlatuk pénzügyi szilárdságára vonatkozóan. Az adásvételi szerződés tervezetét párhuzamosan tárgyalták meg e két ajánlattevővel;
- 2014. március 11-én az eladók fizetéseképtelenségi eljárása keretében az eladók hitelezőinek bizottsága jóváhagyta a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítését, amely utóbbi ajánlata 77 millió eurót tett ki, míg a 2. ajánlatevő ajánlata 47 és 52 millió euró között volt.

- 10 2014. április 10-én a felperes panasszal fordult a Bizottsághoz azzal az indokkal, hogy a pályázati eljárás nem volt nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes, és nem eredményezte a Nürburgring eszközeinek piaci áron történő értékesítését, mivel ezen eszközöket egy olyan helyi ajánlattevőre ruházták át, amelynek az ajánlata nem érte el az övét, és amely a pályázati eljárásban előnyben részesült. A felperes szerint a Capricorn így támogatásban részesült, amely az ezen

ajánlattevő által a Nürburgring eszközeiért fizetett ár és ezen eszközök piaci ára közötti különbségnek felel meg, és mivel a Capricorn biztosította az eladók gazdasági tevékenységeinek folytonosságát, az eladók által kapott támogatások visszatéríttetésének sorrendjét a Capricornra is ki kell terjeszteni.

B. A megtámadott határozatok

- 11 A Bizottság 2014. október 1-jén elfogadta a Németország által a Nürburgring javára végrehajtott SA.31550 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló (EU) 2016/151 határozatot (HL 2016. L 34., 1. o.), valamint 2015. április 13-án az említett határozat helyesbítését, amelyet az internetes honapján közzétett (a továbbiakban együtt: végleges határozat).
- 12 A végleges határozat 2. cikkében a Bizottság megállapította, hogy az eladók javára hozott támogatási intézkedések közül bizonyos intézkedések jogellenesek és a belső piaccal összeegyeztethetetlenek (a továbbiakban: az eladóknak nyújtott támogatások).
- 13 A Bizottság a végleges határozat 3. cikkének (2) bekezdésében úgy határozott, hogy az eladóknak nyújtott támogatások esetleges visszatéríttetése a Capricornt és leányvállalatait nem érinti (a továbbiakban: első megtámadott határozat).
- 14 A végleges határozat 1. cikkének utolsó francia bekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése nem minősül állami támogatásnak (a továbbiakban: második megtámadott határozat).
- 15 A Bizottság ugyanis úgy vélte, hogy a pályázati eljárás nyílt, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes volt, hogy ezen eljárás a piaci árnak megfelelő vételárat eredményezett, és hogy az eladók és a vevő között nincs gazdasági folytonosság.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2015. június 26-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 17 2015. október 15-i levelében a Bizottság kérte a keresetlevél bizonyos mellékleteinek az eljárás nyelvére történő lefordítását.
- 18 A Törvényszék Hivatalához 2015. november 3-án benyújtott beadványukban az eladók kérték, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozhasanak. 2016. április 18-i végzésével a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke engedélyezte a beavatkozást.
- 19 Az eladók azonban a Törvényszék Hivatalához 2016. május 3-án benyújtott levelükben tájékoztatták a Törvényszéket, hogy a beavatkozási kérelmüket visszavonják.
- 20 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2016. július 6-i végzésével az eladókat mint beavatkozó feleket törölte a Törvényszék nyilvántartásából, és kötelezte őket saját költségeik, valamint a beavatkozásukkal kapcsolatban a többi fél részéről felmerült költségek viselésére.
- 21 A Törvényszék elnöke 2016. október 3-i határozatával új előadó bírót jelölt ki, és az ügyet a Törvényszék első tanácsa elé utalta.
- 22 A Törvényszék 2017. július 31-én az eljárási szabályzata 89. cikkében foglalt pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdést intézett a Bizottsághoz, amelyre az utóbbtól írásbeli választ kért. A Bizottság erre válaszul 2017. szeptember 6-án benyújtotta észrevételeit.

- 23 Az első tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzat 28. cikke alapján úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.
- 24 2017. november 29-én a Törvényszék (kibővített első tanács) úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és az eljárási szabályzat 89. cikkében meghatározott pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos dokumentumok benyújtására, és írásbeli kérdéseket intézett hozzájuk, felkérve őket azok írásban történő megválaszolására. A felperes erre válaszul 2017. december 14-én és 2018. január 8-án, a Bizottság pedig 2017. december 13-én és 21-én nyújtotta be észrevételeit.
- 25 A Törvényszék Hivatalához 2018. január 24-én benyújtott külön beadványában a Bizottság az eljárási szabályzat 130. cikkének (2) bekezdése alapján arra kérte a Törvényszéket, állapítsa meg, hogy a jelen kereset okafogyottá vált, és hogy arról már nem szükséges határozni.
- 26 A Törvényszék a 2018. január 30-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait. Ugyanezen a napon a Bizottság benyújtotta a tárgyalásra készített jelentéssel kapcsolatos észrevételeit.
- 27 2018. március 6-án a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos dokumentumok benyújtására, és írásbeli kérdéseket intézett hozzájuk, felkérve őket azok írásban történő megválaszolására. A Törvényszék az Európai Unió Bírósága alapokmányának 24. cikke alapján felkérte a Németországi Szövetségi Köztársaságot is bizonyos dokumentumok benyújtására, és írásbeli kérdéseket intézett hozzá, felkérve őt azok írásban történő megválaszolására. A felek és a Németországi Szövetségi Köztársaság erre válaszul 2018. március 27-én, valamint 2018. április 4-én és 9-én nyújtották be észrevételeiket.
- 28 2018. május 18-án a felperes benyújtotta a Bizottság okafogyottság megállapítása iránti kérelmével kapcsolatos észrevételeit.
- 29 2018. június 12-én az eljárás szóbeli szakasza lezárult.
- 30 A Törvényszék Hivatalához 2018. július 20-án benyújtott beadványban a Bizottság az eljárási szabályzat 113. cikkének (2) bekezdése alapján az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelmet terjesztett elő. A Törvényszék kibővített első tanácsának elnöke 2018. augusztus 16-i határozatával e kérelmet elutasította.
- 31 A felperes a főeljárásban azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg az első és a második megtámadott határozat;
 - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.
- 32 Ugyanezen eljárásban a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant, másodlagosan pedig mint megalapozatlant utasítsa el;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.
- 33 A közbenső eljárás keretében a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy a keresetről már nem szükséges határozni, anélkül hogy a költségekről kifejezetten rendelkezne.
- 34 Ugyanezen eljárás keretében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék a Bizottság okafogyottság megállapítása iránti kérelmét utasítsa el anélkül, hogy a költségekről kifejezetten rendelkezne.

III. A jogkérdésről

- 35 A jelen ügy körülményei között a Bizottság okafogyottság megállapítása iránti kérelmét az érdemi határozatban kell elbírálni, és a felperes által a főeljárásban előterjesztett, az első és a második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmekkel együtt kell megvizsgálni.

A. Az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 36 A felperes először is az első megtámadott határozat megsemmisítését kívánja elérni, amelyben a Bizottság, miután megállapította, hogy az eladók és a vevő között nincs gazdasági folytonosság, úgy határozott, hogy az eladóknak nyújtott támogatások esetleges visszatéríttetése a vevőt nem érinti.
- 37 A gazdasági folytonosság elvének téves értelmezésére alapított második jogalapjával ugyanis a felperes különösen azzal érvel, hogy mivel a Nürburgring eszközeinek értékesítésére nem a piaci áron került sor, mert a pályázati eljárás nem volt nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes, és mert a Nürburgring eszközeit nem a legjobb ajánlatot tevőre ruházták át, az eladók és a vevő között gazdasági folytonosság áll fenn, amely megköveteli az eladóknak nyújtott támogatások visszatéríttetését elrendelő határozatnak a Capricornra való kiterjesztését.
- 38 A felperes azzal érvel, hogy az első megtámadott határozatot nem hivatalos vizsgálati eljárás végén, hanem előzetes vizsgálati eljárás végén hozták meg, mivel a hivatalos eljárás megindítását elrendelő 2012. március 21-i, illetve augusztus 7-i határozat nem arra a kérdésre vonatkozott, hogy a Capricornra átruháztak-e támogatást.
- 39 Ellenkérelmében a Bizottság arra hivatkozott, hogy a kereset az első megtámadott határozatot vitató részében elfogadhatatlan. A Bizottság különösen azzal érvelt, hogy mivel a belső piaccal összeegyeztethetetlen és visszatéríttetendő támogatások fennállását megállapító hivatalos vizsgálati eljárás végén hozott határozathoz kapcsolódó, azt kiegészítő határozatról van szó, nem lehet úgy tekinteni, hogy a felperes személyében érintett pusztán azért, mert bizonyítja, hogy érintett fél, hanem azt kell bizonyítania, hogy az eladóknak nyújtott támogatások lényegesen érintették a piaci helyzetét, így olyan ténybeli helyzetben van, amely a határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őt. Márpedig e támogatások a felperes piaci helyzetét nem érintették másként, mint ahogyan bármely más ajánlattevő piaci helyzetét.
- 40 Később a Bizottság mindazonáltal arra a következtetésre jutott, hogy a Törvényszéknek már nem szükséges a keresetről határoznia, ideértve az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet is, mivel a felperes eljáráshoz fűződő érdeke megszűnt.
- 41 A jelen ügyben először is a Bizottság által az ellenkérelmében kifejezetten az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemmel szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogást kell megvizsgálni.
- 42 Ezen elfogadhatatlansági kifogásra válaszul a felperes elsősorban azzal érvel, hogy piaci helyzetét lényegesen érintette a Nürburgring eszközeinek a Capricornra történő átruházásával összefüggésben nyújtott támogatás, mivel ezen eszközök odaítélése révén a felperes kiszorult mind a Nürburgring megszerzésének piacáról, mind pedig ez utóbbi működtetésének piacáról.
- 43 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítéletben (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 104. pont) a Bíróság kimondta, hogy a gazdasági folytonosságra vonatkozó határozatot az e határozatot megelőzően hozott, az érintett támogatásokra vonatkozó végleges határozattal „összefüggő, azt kiegészítő” határozatnak kell tekinteni, mivel pontosítja a végleges határozat hatályát az e támogatások kedvezményezettje minőséget illetően és ennél fogva a

támogatások visszatérítésére vonatkozó kötelezettség kötelezettje minőséget illetően egy, e határozat elfogadását követően felmerült eseményt követően, azaz azt követően, hogy egy harmadik személy átveszi az említett támogatások eredeti kedvezményezettjének eszközeit.

- 44 A jelen ügyben az első megtámadott határozatban a Bizottság, miután megállapította, hogy az eladók és a vevő között nem áll fenn gazdasági folytonosság, úgy határozott, hogy az eladóknak nyújtott támogatások esetleges visszatéríttetése a vevőt nem érinti.
- 45 Meg kell tehát állapítani, hogy az első megtámadott határozat az eladóknak nyújtott támogatásokra vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárás végén hozott határozattal „összefüggő, azt kiegészítő” határozat.
- 46 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket”.
- 47 Mivel az első megtámadott határozat az eladóknak nyújtott támogatásokra vonatkozik, amely támogatásokat nem támogatási program alapján, hanem egyedi támogatások formájában nyújtották, e határozat nem tekinthető az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak.
- 48 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok a jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket (1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223. o.; 1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EU:C:1993:197, 20. pont).
- 49 Az állami támogatások területén elismerést nyert különösen, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást lezáró bizottsági határozat a kedvezményezett vállalkozáson kívül személyükben érinti e vállalkozásnak az eljárásban cselekvően részt vevő versenytárs vállalkozásait is, amennyiben az érintett támogatási intézkedés lényegesen érinti a piaci helyzetüket (lásd: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd továbbá ebben az értelemben: 2014. november 5-i Vtesse Networks kontra Bizottság ítélet, T-362/10, EU:T:2014:928, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 A lényeges érintettség kritériuma lehetővé teszi azon versenytársak azonosítását, akiket a támogatás oly módon egyénít, hogy teljesítik az 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítéletben (25/62, EU:C:1963:17) felállított elfogadhatósági feltételeket. A támogatás tehát a keresetösségi joggal rendelkező versenytársakat sajátos módon kiemeli minden egyéb személy közül, és a megtámadott határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őket. Így a felperes piaci helyzete lényeges érintettségének fennállása közvetlenül nem a szóban forgó támogatás összegétől, hanem attól függ, hogy e támogatás az említett helyzetnek milyen mértékű sérelmét okozhatja. E sérelem a hasonló összegű támogatások esetében is változó lehet olyan kritériumoktól függően, mint például az érintett piac mérete; a támogatás konkrét jellege; a támogatásnyújtási időszak hossza; az, hogy az érintett tevékenység a felperes vonatkozásában fő- vagy melléktevékenységnek minősül, valamint a felperes azon lehetőségei, hogy kivédje a támogatás kedvezőtlen hatásait (lásd: 2014. november 5-i Vtesse Networks kontra Bizottság ítélet, T-362/10, EU:T:2014:928, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Pusztán a potenciális versenytárs minőség nem elegendő tehát ahhoz, hogy az európai uniós bíróság előtti keresetindításhoz való jogot biztosítson valamely jogalanynak a hivatalos vizsgálati eljárás végén hozott bizottsági határozat vitatása érdekében.

- 52 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes az első megtámadott határozat meghozatalát megelőző eljárásban cselekvően részt vett, mivel 2014. április 10-én panaszt nyújtott be azzal az indokkal, hogy a pályázati eljárás jogellenes volt, és hogy az eladóknak nyújtott támogatások visszatéríttetését elrendelő határozatot ki kell terjeszteni a vevőre.
- 53 A fenti 49. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatból azonban kitűnik, hogy a felperesnek a közigazgatási eljárásban való részvételéből önmagában nem vezethető le, hogy a felperes keresetösségi joggal rendelkezik. A felperesnek mindenképpen bizonyítania kell, hogy az eladóknak nyújtott támogatások alkalmasak voltak arra, hogy lényegesen érintsék a piaci helyzetét.
- 54 A végleges határozat (20) preambulumbekzdésében a Bizottság jelezte, hogy az eladók javára hozott támogatási intézkedések a Nürburgring létesítményei felépítésének és működtetésének finanszírozására vonatkoztak. Továbbá ugyanezen határozat (173)–(176) és (178) preambulumbekzdésében a Bizottság megjegyezte, hogy ezen intézkedések a következő piacokon voltak alkalmasak a verseny torzítására: az autóverseny-pályák, tereprali-parkok, szabadidőparkok, szálláshelyek, éttermek, vezetéstechnikai központok, autósiskolák, többfunkciós csarnokok és a készpénz nélküli fizetési rendszerek üzemeltetésének piaci, továbbá a turizmus támogatása, a projektfejlesztés, az ingatlankivitelezés, a vállalkozásmenedzsment, valamint az autó- és motorkereskedés piaci (a továbbiakban: releváns piacok). Végül az említett határozat (180) preambulumbekzdésében a Bizottság kifejtette, hogy a releváns piacok európai dimenziójú piacoknak tekinthetők.
- 55 A 2017. november 29-én hozott pervezető intézkedések keretében (lásd a fenti 24. pontot) a Törvényszék által feltett egyik kérdésre válaszolva a felperes elismerte, hogy a keresetlevél benyújtásának időpontjában és azt megelőzően nem volt jelen az érintett piacokon. Ennélfogva az érintett piacokon nem volt olyan helyzetben, amelyet az eladóknak nyújtott támogatások *a fortiori* lényegesen érinthettek volna.
- 56 Amennyiben a felperes lényegében azzal érvel, hogy meg tudta volna szerezni a Nürburgring eszközeit, és ennélfogva be tudott volna lépni a releváns piacokra, ha a pályázati eljárás során nem részesült volna hátrányos megkülönböztetésben (lásd a fenti 10. pontot), és hogy a jóhírnevének a pályázati eljárásban őt ért kudarcból eredő sérelmére és a negatív nyilvánosságra tekintettel nehezen tud megszerezni vagy működtetni más versenypályákat, rá kell mutatni arra, hogy a felperes érvei a fenti 49–51. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatra tekintettel az uniós bíróság előtt nem elegendőek ahhoz, hogy őt oly módon egyenítsék az eladóknak nyújtott támogatásokhoz és az első megtámadott határozathoz képest, hogy a felperes teljesítse az 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítéletben (25/62, EU:C:1963:17) felállított elfogadhatósági feltételeket.
- 57 Ebből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az első megtámadott határozat személyében érintené őt.
- 58 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a keresetek elfogadhatósági feltételeinek egyszerre kell teljesülniük (2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 199. pont). Így anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a felperesnek az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti eljáráshoz fűződő érdekét, illetve *a fortiori* a Bizottság okafogyottság megállapítása iránti, arra alapított kérelmét, hogy a felperesnek az ugyanezen határozat megsemmisítése iránti eljáráshoz fűződő érdeke megszűnt, a keresetet a személyében való érintettség hiánya miatt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani annyiban, amennyiben az az említett határozat megsemmisítésére irányul.

B. A második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemről

- 59 A felperes a második megtámadott határozat megsemmisítését is el kívánja érni, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése nem minősül állami támogatásnak.

1. Az elfogadhatóságról és az okafogyottság megállapítása iránti kérelemről

- 60 Ellenkérelmében a Bizottság nem kérdőjelezte meg a kereset elfogadhatóságát annyiban, amennyiben az a második megtámadott határozatra vonatkozik. Később mindazonáltal arra a következtetésre jutott, hogy a Törvényszéknek már nem szükséges a keresetről határoznia, ideértve a második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet is, mivel a felperes eljáráshoz fűződő érdeke megszűnt. Ebben az összefüggésben a Bizottság azt is vitatta, hogy a felperes a második megtámadott határozat tekintetében keresetőségi joggal bír.
- 61 A jelen ügyben először is meg kell vizsgálni, hogy a felperes rendelkezik-e a második megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresetőségi joggal, majd azt kell megvizsgálni, hogy mennyiben fűződik érdeke az ilyen megsemmisítéshez, illetve mennyiben őrzi meg ezen érdeket.
- 62 Keresetőségi jogát illetően a felperes azzal érvel, hogy őt a második megtámadott határozat közvetlenül és személyében érinti. E tekintetben az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 1. cikkének h) pontja értelmében vett, a kereset konkrét tárgyához kapcsolódó, a felperest jellemző „érdekelt fél [helyesen: érintett fél]” sajátos minőség elegendő ahhoz, hogy őt az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében egyénítse. Végül a pályázati eljárás keretében a vevőnek nyújtott támogatás lényegesen érintette a piaci helyzetét.
- 63 Az okafogyottság megállapítása iránti kérelmében a Bizottság azzal érvel, hogy a felperes nem alapíthatja érintett fél minőségét arra, hogy a Nürburgring eszközeinek potenciális vevője minőséggel rendelkezik, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság a Bizottságnak 2016. április 26-án küldött levelében jelezte, hogy a Capricorn teljes egészében megfizette ezen eszközök vételárát, és lemondott azon jogáról, hogy az adásvételi szerződéstől elálljon abban az esetben, ha a Bizottság úgy határozna, hogy az eladóknak nyújtott támogatásokat visszatérítteti vele. A Bizottság azzal érvel továbbá, hogy a felperes az érintett fél minőségét arra sem alapozhatja, hogy a Capricorn versenytársa minőséggel rendelkezik, mivel a 2017. november 29-én elfogadott pervezető intézkedések keretében a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszai alapján (lásd a fenti 24. pontot) megállapítható, hogy a felperes nem tevékenykedett a releváns piacokon.
- 64 Az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében meg kell különböztetni egyrészt az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által bevezetett, a támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakaszt, amelynek egyedüli célja annak lehetővé tétele, hogy a Bizottság előzetes véleményt alakítson ki a szóban forgó támogatás belső piaccal való részleges vagy teljes összeegyeztethetőségéről, másrészt pedig az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálati szakaszt, amely arra szolgál, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye az ügy valamennyi körülményéről való teljes körű tájékozódást. Az EUM-Szerződés csak az ez utóbbi rendelkezés szerinti eljárás keretében írja elő azon eljárási garanciát, amely értelmében a Bizottság köteles felhívni az érintetteket észrevételeik megtételére (1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EU:C:1993:197, 22. pont; 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 16. pont; 2008. július 17-i Athinaiki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 35. pont).
- 65 Amennyiben a Bizottság, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítása nélkül, az ugyanezen cikk (3) bekezdése alapján hozott határozattal megállapítja, hogy valamely állami intézkedés nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak, ezen eljárási garancia kedvezményezettjei e garancia tiszteletben tartását csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy e határozatot az uniós bíróság előtt megtámadják. Ezért az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett fél által az ilyen határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet az uniós bíróság elfogadhatónak nyilvánítja akkor, ha e kereset benyújtásával a felperes az ez utóbbi rendelkezés által biztosított eljárási jogait kívánja védelmezni (2008. július 17-i Athinaiki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 36. pont).

- 66 Ily módon meg kell állapítani, hogy úgy kell tekinteni, hogy bármely érintett felet közvetlenül és személyében érint az a határozat, amely az előzetes vizsgálati szakasz végén azt állapítja meg, hogy nem áll fenn támogatás (2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 68. pont), emlékeztetve arra, hogy amikor ilyen fél panaszt nyújtott be, az e panasznak való helyt adás Bizottság általi megtagadását mindenképpen úgy kell elemezni, mint az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításának megtagadását (2010. november 18-i NDSHT kontra Bizottság ítélet (C-322/09 P, EU:C:2010:701, 51–54. pont).
- 67 A jelen ügyben a felek egyetértenek abban, hogy a második megtámadott határozat olyan határozat, amelyet nem egy hivatalos vizsgálati eljárás végén, hanem az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által bevezetett, a támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakasz végén hoztak meg. Mivel a fenti 55–57. pontban már kifejtett okokból nem tekinthető úgy, hogy a felperes teljesíti az 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítéletben (25/62, EU:C:1963:17) felállított elfogadhatósági feltételeket, annak eldöntése érdekében, hogy rendelkezik-e a második megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresetösségi joggal, meg kell vizsgálni, hogy a jogilag megkövetelt módon bizonyította-e érintett fél minőségét.
- 68 A 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében az „érintett fél” olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti. Más szóval a címzettek meghatározatlan összességéről van szó. E rendelkezés nem zárja ki, hogy egy olyan vállalkozás, amely a támogatás kedvezményezettjének nem közvetlen versenytársa, „érintett félnek” minősüljön, amennyiben arra hivatkozik, hogy az érdekeit érintheti e támogatás nyújtása. Elegendő, hogy e vállalkozás a jogilag megkövetelt módon bizonyítsa, hogy fennáll annak a veszélye, hogy a támogatásnak konkrét hatása lesz a saját helyzetére (lásd: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63–65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 Ebből következik, hogy főszabály szerint minden olyan vállalkozás, amely tényleges vagy potenciális versenytársi kapcsolatra hivatkozik, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett félnek” minősülhet.
- 70 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes, mivel a végső szakaszig cselekvően részt vett a pályázati eljárásban, és mivel ezzel összefüggésben panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, bizonyította a releváns piacokra való belépésre irányuló komoly szándékát, és ennél fogva azt, hogy a Capricorn potenciális versenytársa minőséggel rendelkezik, amely utóbbi vállalkozás az említett panasz szerint és a Nürburgring eszközei értékesítésének konkrét körülményeire tekintettel állítólag olyan állami támogatásban részesült, amelynek fennállását a Bizottság a második megtámadott határozatban elutasította.
- 71 Ennél fogva a fenti 68. és 69. pontban kifejtett megfontolásokra és a fenti értékelésekre tekintettel a második megtámadott határozatot illetően el kell ismerni a felperes érintett fél minőségét.
- 72 A felperes eljáráshoz fűződő érdekét illetően a Bizottság az okafogyottság megállapítása iránti kérelmében arra hivatkozik, hogy a felperes ezen érdeke megszűnt többek között azért, mert a Capricorn teljes egészében megfizette a Nürburgring eszközeinek vételárát, és lemondott azon jogáról, hogy az adásvételi szerződéstől elálljon abban az esetben, ha a Bizottság úgy határozna, hogy az eladóknak nyújtott támogatásokat visszatéríteti vele (lásd a fenti 63. pontot).
- 73 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett felek[nek]” érdekükben áll az előzetes vizsgálati szakasz végén hozott határozat megsemmisítését elérni, mivel az EUMSZ 108. cikk rendelkezései szerint az ilyen megsemmisítés a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására kötelezné a Bizottságot, valamint lehetővé tenné az érintett felek számára, hogy előadják észrevételeiket, és így befolyásolják a Bizottság újabb határozatát (2009. február 10-i Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, T-388/03, EU:T:2009:30, 62. és 64. pont). A jelen

ügyben a felperesnek érdekében áll a második megtámadott határozat megsemmisítése, mivel a negyedik jogalapjának első részében azt kifogásolja, hogy ezen, a Capricorn számára a pályázati eljárásban nyújtott támogatás hiányát megállapító határozatot anélkül hozták meg, hogy a Bizottság megindította volna a hivatalos vizsgálati eljárást, megsértve ezáltal a felperes mint érintett fél eljárási jogait.

- 74 Amennyiben a Törvényszék a felperes eljárási jogainak megsértése miatt a második megtámadott határozatot megsemmisítené, a Bizottságnak a Nürburgring eszközeinek értékesítését illetően főszabály szerint meg kellene indítania a hivatalos vizsgálati eljárást, és fel kellene kérnie a felperest mint érintett felet észrevételei megtételére. Következésképpen a második megtámadott határozat megsemmisítése önmagában alkalmas arra, hogy a felperesre mint érintett félre nézve jogkövetkezményekkel járjon.
- 75 Meg kell tehát állapítani, hogy a második megtámadott határozatot illetően a felperes mint érintett fél keresetességi joggal rendelkezik, továbbá az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdés alapján e minőségében őt megillető eljárási jogok védelme érdekében eljáráshoz fűződő érdekel bír, és azt meg is őrizte.
- 76 Ebből következik, hogy a Bizottság által benyújtott okafogyottság megállapítása iránti kérelmet el kell utasítani, és a jelen kereset elfogadható annyiban, amennyiben az a második megtámadott határozatra vonatkozik, és a felperest az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján megillető eljárási jogok védelmére irányul.

2. Az ügy érdeméről

a) Az előzetes vizsgálati szakasz végén hozott, támogatás hiányát megállapító határozat feletti bírósági felülvizsgálat terjedelmével kapcsolatos előzetes megfontolások

- 77 Mindjárt az elején emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése és a 659/1999 rendelet 4. cikke a bejelentett támogatási intézkedések olyan előzetes vizsgálati szakaszát hozza létre, amelynek célja, hogy a Bizottság előzetesen véleményt formálhasson a szóban forgó intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségéről. E szakaszt követően a Bizottság megállapítja, hogy ezen intézkedés vagy nem minősül támogatásnak, vagy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik. Ez utóbbi esetben az említett intézkedéssel kapcsolatosan vagy nem merülnek fel a belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek, vagy éppen ellenkezőleg, felmerülnek (2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 43. pont).
- 78 Amikor az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság olyan határozatot hoz, amelyben megállapítja, hogy valamely állami intézkedés nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak, hallgatólagosan a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását is megtagadja. Ezen elv ugyanúgy érvényesül abban az esetben, amikor a Bizottság a határozatot a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján azért hozta, mert úgy véli, hogy a támogatás a belső piaccal összeegyeztethető, vagyis úgynevezett „kifogást nem emelő határozatot” hoz, mind pedig akkor, ha a Bizottság álláspontja szerint az intézkedés nem tartozik az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, tehát nem minősül támogatásnak a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján (lásd ebben az értelemben: 2008. július 17-i Athinaiki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 52. pont; 2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 68. pont).
- 79 Az ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben a felperes olyan határozat megsemmisítését kéri, amely megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés nem állami támogatás, illetve amennyiben a kifogást nem emelő határozat megsemmisítését kéri, lényegében azt vitatja, hogy a Bizottság a szóban forgó támogatásra vonatkozó határozatot anélkül hozta meg, hogy ezen intézmény hivatalos vizsgálati eljárást indított volna, amivel megsértette eljárási jogait. Annak érdekében, hogy megsemmisítés iránti kérelme sikeres legyen, a felperes a hivatalos vizsgálati eljárás keretében őt megillető eljárási jogok védelme érdekében bármely olyan jogalapra hivatkozhat, amely bizonyítja, hogy azon információk és

bizonyítékok értékelésének, amelyek a szóban forgó intézkedés előzetes vizsgálati szakaszában a Bizottság rendelkezésére álltak, illetve állhattak, kétségeket kellett volna ébresztenie ezen intézkedés állami támogatásnak minősítését vagy belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően (2013. június 13-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, C-287/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:395, 60. pont; 2014. november 25-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-512/11, nem tették közzé, EU:T:2014:989, 31. pont).

- 80 Kétségek fennállására vonatkozó ilyen bizonyíték szolgáltatható többek között egybevágó valószínűsítő körülmények együttese útján, mivel a szóban forgó intézkedést állami támogatásnak nem minősítő határozatot illetően a kétség fennállását mind az említett határozat elfogadásának körülményeiben, különösen az előzetes vizsgálat időtartamában, mind pedig e határozat tartalmában fel kell tárni, összevetve a Bizottság által az említett határozatban alapul vett mérlegeléseket azokkal az adatokkal, amelyek akkor álltak vagy állhattak a Bizottság rendelkezésére, amikor a szóban forgó intézkedés állami támogatásnak minősítése tárgyában állást foglalt (lásd ebben az értelemben: 2013. január 24-i 3F kontra Bizottság ítélet, C-646/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:36, 31. pont).
- 81 Így a Bizottság köteles megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást, ha az előzetes vizsgálati szakasz során kapott információk fényében, illetve azon információk fényében, amelyek a rendelkezésére állhattak, továbbra is komoly nehézségekkel szembesül a szóban forgó intézkedés értékelésekor. E kötelezettség közvetlenül az ítélkezési gyakorlat által értelmezett EUMSZ 108. cikk (3) bekezdéséből ered – amely kötelezettséget a 659/1999 rendelet 4. cikke is megerősíti – akkor, amikor a Bizottság előzetes vizsgálatot követően megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés kétségeket vet fel a támogatásnak minősítését vagy a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Club Hotel Loutraki és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 30–33. pont; 2008. február 12-i BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/03, EU:T:2008:29, 328. pont). Ebben az esetben a Bizottság nem tagadhatja meg a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását más körülményekre, például harmadik felek érdekében, az eljárás gazdaságosságával kapcsolatos megfontolásokra vagy bármely más, adminisztratív, illetve politikai célszerűséggel kapcsolatos okra hivatkozva (2009. február 10-i Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, T-388/03, EU:T:2009:30, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 82 A peres eljárás szakaszában az uniós bíróság általi felülvizsgálatnak azon kérdésre kell összpontosulnia, hogy a felperes által az adott ügyben előadott érvekre és az általa benyújtott bizonyítékokra tekintettel azon mérlegelések, amelyekre a Bizottság a támogatás hiányát megállapító határozatban támaszkodott, feltártak-e olyan nehézségeket, amelyek kétségeket keltenek, és ennél fogva indokolják a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását (lásd ebben az értelemben: 1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EU:C:1993:197, 31. pont; 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 34. pont).

b) A kereset tárgyára vonatkozó előzetes észrevételek

- 83 A negyedik jogalap első része azon alapul, hogy a Bizottság megsértette a felperes eljárási jogait, mivel nem indította meg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást annak ellenére, hogy a szóban forgó intézkedés értékelése során komoly nehézségek merültek fel.
- 84 E rész keretében az érintett intézkedés értékelése során felmerülő komoly nehézségek fennállásának bizonyítása érdekében a felperes különösen arra hivatkozik, hogy a Bizottság a második megtámadott határozat meghozatala során tévesen alkalmazta a jogot, mérlegelési hibákat követett el, és megsértette az indokolási kötelezettséget. A felperes e hibákra és jogsértésekre egyébiránt az első, harmadik és ötödik jogalapjában is hivatkozik, amelyek közül az első az állami támogatás fogalmának téves értelmezésére vonatkozik, a harmadik jogalap arra vonatkozik, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy az értékesítési eljárás folytatódott azáltal, hogy a Capricorn által a Nürburgring eszközeiben időközben megszerzett részesedést továbbruházták egy másik vevőre, az ötödik pedig az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik.

- 85 Ennélfogva először is a negyedik jogalap első részét kell megvizsgálni, majd ezen, a felperes eljárási jogainak megsértésére alapított rész fényében kell megvizsgálni az első, harmadik és ötödik jogalapot annak értékelése érdekében, hogy az e jogalapok alátámasztására felhozott érvek lehetővé teszik-e az érintett intézkedés értékelése során felmerülő olyan komoly nehézségek azonosítását, amelyek fennállása esetén a Bizottságnak meg kellett volna indítania az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, amint azt az ítélkezési gyakorlat a Törvényszék számára lehetővé teszi (lásd ebben az értelemben: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 56. és 58. pont).
- 86 Ezt követően a negyedik jogalap második, harmadik és negyedik részét kell megvizsgálni, amely részek a felperes eljárási jogainak olyan más megsértéseinek alapulnak, amelyek szintén befolyásolhatták a Bizottság által a második megtámadott határozatban tett azon megállapítást, miszerint az érintett intézkedés értékelése során nem merültek fel az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdés szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítását indokoló komoly nehézségek. A negyedik jogalap második része a 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megsértésén alapul, a negyedik jogalap harmadik és negyedik része pedig azon alapul, hogy a Bizottság nem folytatta le a pályázati eljárás gondos és pártatlan vizsgálatát. Emlékeztetni kell arra, hogy a keresetlevélnek a gazdasági folytonosság hiányára alapított második jogalapja csak az első megtámadott határozat ellen irányult, és a felperest e határozat vonatkozásában nem lehetett úgy tekinteni, hogy keresetösségi joggal rendelkezik.

c) A negyedik jogalapnak a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során felmerülő komoly nehézségek fennállására alapított, első részéről

- 87 A felperes először is az előzetes vizsgálati szakasz időtartamára, másodszor pedig a második megtámadott határozat tartalmára hivatkozik.

1) Az előzetes vizsgálati szakasz időtartamáról

- 88 A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság többször is elhalasztotta a határozathozatát, nevezetesen 2014. június 23. és október 1. között, amely utóbbi időpontban végül meghozta a végleges határozatot. Ezenfelül a végleges határozat helyesbítését 2015. április 13-án, azaz több mint egy évvel azt követően fogadta el, hogy a felperes panasszal fordult a Bizottsághoz.
- 89 A Bizottság előadja, hogy az előzetes vizsgálat során nem merültek fel komoly nehézségek.
- 90 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság abban az esetben, ha az érintett tagállam nem jelentette be a vitatott állami intézkedéseket, nem köteles ezen intézkedéseket meghatározott határidőn belül előzetes vizsgálatnak alávetni. A Bizottság a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatás fennállását bejelentő panaszt azonban köteles gondosan megvizsgálni, és az előzetes vizsgálati szakasz időtartamának észszerű jellegét az adott ügy egyedi körülményeinek, különösen az ügy összefüggéseinek, a Bizottság által folytatott eljárás különböző szakaszainak, valamint az ügy összetettségének fényében kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 27-i 3F kontra Bizottság ítélet, T-30/03 RENV, EU:T:2011:534, 57. és 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 91 A jelen ügyben a Bizottság 2014. április 10-én vette kézhez a felperes panaszát. E panasz arra vonatkozott, hogy a Nürburgring eszközeit a piaci árak alatti áron értékesítették a Capricorn részére, és hogy az eladók és a Capricorn között gazdasági folytonosság áll fenn, amely indokolta volna az eladóknak nyújtott támogatások visszatéríttetését elrendelő határozat ez utóbbi vállalkozásra való kiterjesztését. A Nürburgring eszközeinek értékesítésével kapcsolatban egyébként három másik panaszt is benyújtottak. A végleges határozatot 2014. október 1-jén hozták meg, azaz kevesebb mint hat hónappal a felperes panaszának kézhezvételét követően. E határidő nem lépi túl a Nürburgring

eszközeinek a piaci árak alatti áron történő értékesítésével kapcsolatos kérdések előzetes vizsgálatához szükséges időt, tehát nem tanúsítja az érintett intézkedés értékelésekor felmerülő olyan komoly nehézségek fennállását, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

92 Ebből következik, hogy e kifogást el kell utasítani.

2) A második megtámadott határozat tartalmáról

93 A felperes lényegében azzal érvel, hogy a második megtámadott határozat önmagában bizonyítja komoly nehézségek fennállását, és e tekintetben a Bizottság által elvégzett vizsgálat hiányos jellegére hivatkozik. A hiányosságok különösen a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint megkülönböztetéstől és feltételektől mentes jellegének vizsgálatára, e tekintetben releváns bizonyos tények – mint például a Nürburgring eszközeinek egy másik vevőre való továbbruházása – vizsgálatára, azon kérdés vizsgálatára, hogy ezen eljárás végén a legjobb ajánlatot tevő részére értékesítették-e az említett eszközöket, valamint azon körülmény vizsgálatára vonatkoznak, hogy a Capricorn nem tudta teljesíteni a vételár megfizetésének biztonságára vonatkozó követelményt.

94 Ezenkívül a Bizottság általi téves jogalkalmazások, amelyek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének és a 659/1999 rendelet 14. cikkének téves alkalmazásával, valamint az indokolási kötelezettség megsértésével kapcsolatosak, szintén alátámasztják az érintett intézkedés értékelése során felmerülő, a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását indokoló komoly nehézségek fennállását.

95 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

96 Először is rá kell mutatni arra, hogy a Bizottság az ügy körülményeinek vizsgálatát követően a végleges határozat (285) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy „a Nürburgring [...] eszközeinek értékesítése nem minősül állami támogatásnak”.

97 A végleges határozat (281) preambulumbekkezdésében a Bizottság jelezte, hogy „[a Nürburgring] eszközeinek értékesítésére kiírt nyilvános, átlátható, megkülönböztetés- és feltételmentes ajánlattételi eljárás elveinek megsértését, sem a Capricorn árajánlatánál magasabb, garantált finanszírozású árajánlatok meglétét nem találta megalapozottnak”.

98 A végleges határozat (240), (261), (266), (271), (276) és (280) preambulumbekkezdésében a Bizottság többek között megállapította, hogy a Capricorn nyújtotta be a legjobb, finanszírozási garanciát is tartalmazó ajánlatot. E garanciát illetően a Bizottság bizonyította, hogy már 2014 áprilisában a rendelkezésére állt a Deutsche Bank AG 2014. március 10-i levele, amely segítette a Capricorn ajánlatát (a továbbiakban: a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele). Tehát nincs miért kétségbe vonni a Bizottság azon állítását, miszerint az említett levelet saját maga megvizsgálta, és megállapította, hogy az pénzügyi garanciának minősül, amelynek kötelező erejét a német hatóságok is megerősítették.

99 A Capricorn által tett ajánlat pénzügyi garanciájára, és az arra a kérdésre vonatkozó érv, hogy a pályázati eljárás az említett eszközök legjobb ajánlatot tevő részére történő értékesítését eredményezte-e, tehát nem megalapozott.

100 A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg kimerítően a pályázati eljárást. Közelebbről a végleges határozat nem említi az értékesítési eljárás folytatását.

101 E tekintetben az ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy az előzetes vizsgálati szakaszban a Bizottság által lefolytatott vizsgálat elégtelen vagy hiányos volta a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását indokoló nehézségek fennállására utaló valószínűsítő körülménynek minősül (lásd: 2016. október 11-i Søndagsavisen kontra Bizottság ítélet, T-167/14, nem tették közzé, EU:T:2016:603, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

- 102 Szintén az ítélezési gyakorlat értelmében valamely állami támogatással kapcsolatos határozat jogszerűségét általánosságban azon információk alapján kell megítélni, amelyek a határozat meghozatalakor a Bizottság rendelkezésére álltak vagy állhattak (lásd ebben az értelemben: 2008. december 22-i Régie Networks ítélet, C-333/07, EU:C:2008:764, 81. pont), emlékeztetve arra, hogy azok az információk, amelyek a Bizottság „rendelkezésére állhattak”, azokat az információkat foglalják magukban, amelyek relevánsnak tűntek az elvégzendő értékeléshez, és amelyek benyújtását kérhette volna a Bizottság a közigazgatási eljárás során (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i Bizottság kontra Frucona Košice ítélet, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 71. pont).
- 103 Az a tény, hogy a Bizottság a felperes álláspontja szerint nem foglalt állást az általa felhozott egyes kifogások tárgyában, nem jelenti azt, hogy a Bizottság a szóban forgó intézkedést a rendelkezésére álló információk alapján ne tudta volna elbírálni, és hogy ennél fogva a vizsgálatának kiegészítése érdekében meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást (2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 130. pont).
- 104 A jelen ügyben nem lehet a Bizottság terhére róni, hogy a végleges határozatban nem nyilatkozott azzal kapcsolatban, hogy az értékesítési eljárás folytatódott azáltal, hogy a Capricorn által a Nürburgring eszközeiben időközben megszerzett részesedést továbbruházták egy másik vevőre, amire a felperes szerint egy 2014. október 5-i vagyonkezelői szerződés alapján 2014. október 28-án, tehát az említett határozat meghozatalát követően került sor.
- 105 Végül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság által elkövetett, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének és a 659/1999 rendelet 14. cikkének téves alkalmazásával, valamint az indokolási kötelezettség megsértésével kapcsolatos téves jogalkalmazások komoly nehézségek fennállását támasztják alá. Ezen érv vizsgálata átfedi az említett téves jogalkalmazásokra és az indokolási kötelezettség említett megsértésére vonatkozó első és ötödik jogalap vizsgálatát, amelyre az alábbiakban kerül majd sor.
- 106 Így az első és az ötödik jogalap keretében az alábbiakban megvizsgálandó kifogásokra is figyelemmel, a negyedik jogalap első részének alátámasztására hivatkozott érvek tehát nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását. A negyedik jogalap első részét tehát el kell utasítani.

d) A pályázati eljárás keretében a vevőnek nyújtott állami támogatást illetően az állami támogatás fogalmának téves értelmezésére alapított, első jogalapról

- 107 Három részből álló első jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen értelmezte az EUMSZ 107. cikk értelmében vett állami támogatás fogalmát, amikor megállapította, hogy a vevő a pályázati eljárás keretében semmilyen állami támogatást nem kapott.

1) Az első jogalapról a pályázati eljárásban a vevőnek nyújtott előnyre vonatkozó, első részéről

- 108 Az első jogalap első részében a felperes azt állítja, hogy a vevő a pályázati eljárásban előnyhöz jutott. Az említett eljárás nem volt átlátható. Közelebbről az eladók és a KPMG nem tájékoztatták egyértelműen az ajánlattevőket az alkalmazandó határidőkről, így a végső ajánlat benyújtásának végső határidejét illetően tévedésbe ejtették a felperest. A vevő csak 2014. március 10-én nyújtotta be végső ajánlatát, azaz egy nappal azt megelőzően, hogy a Nürburgring eszközeit megszerző nyertes ajánlattevőként választották ki, így a határidő gyakorlatilag ezen időpontig meghosszabbodott.
- 109 Ezenkívül a felperes előadja, hogy a pályázati eljárás hátrányosan megkülönböztető volt. Közelebbről 2013 őszén tárgyalásokra került sor az eladók és a vevő képviselői között, a felperes képviselőivel azonban nem folytak tárgyalások, annak ellenére, hogy a vevő nem garantálta a finanszírozást. A vevő számára engedélyezték többek között azt, hogy részt vegyen az eladók vezetői találkozóin. Ráadásul a

Bizottság arra alapított érve, hogy egyik ajánlattevő sem nyújtott finanszírozási garanciát a vételár egészére, és hogy következésképpen az eladók nem sértették meg az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy a pályázati eljárás során enyhítettek a garantált finanszírozás követelményén, téves, mivel az odaítélési feltételek e módosítását nem közölték az összes ajánlattevővel.

- 110 Ezenfelül a felperes azzal érvel, hogy a vevő nem igazolt garantált finanszírozást, mivel csak a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele formájában tett kötelezettségvállalást nyújtott be, amely levél egy kötelező erővel nem bíró szándéknyilatkozat, és csak előzetes tervnek minősült, amelynek kötelező joghatása további feltételek tiszteletben tartásától és a Deutsche Bank végleges határozatától függött.
- 111 Végül a felperes arra hivatkozik, hogy ő tette a legmagasabb árajánlatot, valamint garantált finanszírozást ajánlott fel.
- 112 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 113 Az első jogalap első részében megfogalmazott kifogásokra tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a Bizottság által a pályázati eljárás szabályszerűségét illetően lefolytatott vizsgálat kiküszöbölte-e a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során felmerülő, a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását indokoló komoly nehézségeket.
- 114 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha egy olyan vállalkozást, amely a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásban részesült, piaci áron, vagyis azon a legmagasabb áron vásárolnak meg, amelyet egy rendes versenyfeltételek mellett eljáró magánberuházó hajlandó volt e társaságért fizetni abban a helyzetben, amelyben az – különösen az állami támogatás nyújtását követően – volt, a támogatási elemet a piaci áron értékelték, és a vételárba belefoglalták. E körülmények között nem tekinthető úgy, hogy a vevő a többi piaci szereplőhöz képest előnyben részesült volna (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 115 Ezzel szemben, amennyiben az állami támogatás kedvezményezettjének eszközeit a piaci áron aluli áron értékesítik, előfordulhat, hogy jogalap nélkül ruháznak előnyt a vevőre (lásd ebben az értelemben: 2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 161. pont).
- 116 A piaci ár vizsgálata céljából figyelembe lehet venni többek között a társaság átruházásához igénybe vett formát, például a piaci feltételekkel megvalósuló értékesítést biztosítani hivatott nyilvános árverést. Ebből következik, hogy ha valamely vállalkozást nyílt, átlátható és feltételektől mentes pályázati eljárás útján értékesítenek, vélelmezhető, hogy a piaci ár megfelel a legmagasabb ajánlatnak, meg kell azonban győződni először is arról, hogy ez az ajánlat ajánlati kötöttséget eredményez, és hitelt érdemlő, másodszor pedig, hogy az áron kívüli egyéb gazdasági szempontok figyelembevétele nem indokolt (lásd ebben az értelemben: 2013. október 24-i Land Burgenland és társai kontra Bizottság ítélet, C-214/12 P, C-215/12 P és C-223/12 P, EU:C:2013:682, 93. és 94. pont; 2015. július 16-i BVVG ítélet, C-39/14, EU:C:2015:470, 32. pont).
- 117 Az ítélkezési gyakorlat szerint valamely pályázati eljárás nyílt és átlátható jellegét az adott ügy körülményeit jellemző sajátos valószínűsítő körülmények együttese alapján kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 95. pont).
- 118 A fenti 114–117. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat fényében kell megvizsgálni a jelen ügyben az első jogalap első része keretében felhozott különböző kifogások megalapozottságát, figyelemmel arra, hogy a Törvényszék ennek keretében nem határozhat közvetlenül magáról a pályázati eljárás jogszerűségéről.

i) A pályázati eljárás nem átlátható jellegére alapított kifogásról

- 119 Amennyiben a felperes a pályázati eljárás nem átlátható jellegére hivatkozik, emlékeztetni kell arra (lásd a fenti 9. pont hetedik francia bekezdését), hogy a megerősítő ajánlatok benyújtására előírt határidőt először 2013. december 11-én állapították meg, amint ez a KPMG 2013. október 17-i leveléből kitűnik, majd pedig 2014. február 17-én, amint ez a KPMG 2013. december 17-i leveléből kitűnik. Ez utóbbi levél rögzítette, hogy a határidő lejártát követően benyújtott ajánlatokat is figyelembe veszik. Jelezte azonban, hogy előfordulhat, hogy az eladók az ajánlatok benyújtására előírt határidő lejártát követően nem sokkal kiválasztják a nyertes ajánlattevőt.
- 120 Amint a Bizottság helyesen állítja, az összes ajánlattevő tudott tehát arról, hogy 2014. február 17-ét követően is be lehet nyújtani ajánlatot. Hasonlóképpen az, hogy a vevő 2014. március 10-én, azaz a határidő lejártát követően is benyújthatta végső ajánlatát, és már 2014. március 11-én kiválasztották mint nyertes ajánlattevőt, teljesen megfelel a KPMG 2013. december 17-i levelében foglaltaknak.
- 121 Ebből következik, hogy e kifogás nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie azzal kapcsolatban, hogy a vevő a pályázati eljárásban előnyben részesült ezen eljárás nem átlátható jellege miatt, tekintettel a megerősítő ajánlat benyújtására előírt határidőre.

ii) A pályázati eljárás hátrányosan megkülönböztető jellegére alapított kifogásról

- 122 A jelen kifogás keretében a felperes arra hivatkozik, hogy a pályázati eljárás hátrányosan megkülönböztető volt. Különösen a vevő nem igazolt garantált finanszírozást, mivel a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele, amely segítette a Capricorn 2014. március 11-én elfogadott ajánlatát, nem bírt kötelező joggal.
- 123 A KPMG által az érdekelt beruházóknak küldött 2013. október 17-i levél kifejtette, hogy bármely, valamely harmadik személytől származó finanszírozásnak kötelező finanszírozási kötelezettségvállaláson kell alapulnia (lásd a fenti 9. pont kilencedik francia bekezdését). Meg kell tehát vizsgálni, hogy a Bizottság által elvégzett, a német hatóságok elemzésével egybehangzó vizsgálat kiküszöbölte-e a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének kötelező jellegével kapcsolatos kétségeket.
- 124 Először is a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele kimondja, hogy e bank kész a vevőnek 45 millió eurós kölcsönt nyújtani. E finanszírozás feltételeit részletesen leírták, ami – amint azzal a Bizottság helyesen érvel – azt jelzi, hogy a Deutsche Bank alapos vizsgálatot folytatott le, és hogy közte és a vevő között információcserére került sor.
- 125 Továbbá a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele többször is utal a Deutsche Bank által az említett levél értelmében a Capricornnal szemben tett kötelezettségvállalásra. A Deutsche Bank tehát úgy tekintette, hogy őt az említett levél kötelezi.
- 126 E tekintetben, amint a Bizottság helyesen érvel, a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének a Deutsche Bank két előkészítő, nem kötelező jellegű 2014. február 17-i és 25-i levelével való összehasonlítása megerősíti a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének kötelező jellegét. Így a 2014. február 17-i levél jelezte, hogy e levél nem minősül a Deutsche Bank részéről tett kötelezettségvállalásnak, szemben a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelével, amely utal a Deutsche Bank által ugyanezen levél értelmében a Capricornnal szemben tett kötelezettségvállalásra.

- 127 Végül a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele rögzíti, hogy az ez utóbbi által tett kötelezettségvállalás három feltételnek van alávetve. Márpedig e feltételek (az ügylet teljesülése, a megszerzett eszközöket illetően jelentős változás hiánya és a jogellenesség hiánya) csak abban az esetben tették lehetővé a Deutsche Bank számára, hogy kivonja magát a kötelezettségvállalása alól, ha az adásvétel nem az előírt feltételek mellett történik.
- 128 A fenti megfontolásokra tekintettel nem tűnik ki, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének kötelező jellegét illetően.
- 129 Ezzel szemben, és amint azt a Bizottság a végleges határozat (272) preambulumbekzdésében helyesen állapította meg, a felperes egyáltalán nem nyújtott be az ajánlatának finanszírozására vonatkozó igazolást.
- 130 2013. szeptember 30-án a felperes indikatív ajánlatot nyújtott be, amely értelmében 150 millió euró összeg ellenében megvásárolná a Nürburgring eszközeinek összességét. Ezen ajánlat nem tartalmazott bizonyítékot a finanszírozási képességére vonatkozóan, amit a KPMG a 2013. december 11-i és 17-i levelében, valamint december 18-i levelében jelzett is felé. A felperes megkapta a KPMG 2013. október 17-i levelét is, amely kifejtette, hogy bármely, valamely harmadik személytől származó finanszírozásnak kötelező finanszírozási kötelezettségvállaláson kell alapulnia.
- 131 A felperes 2014. február 17-én nyújtotta be végső ajánlatát, amely értelmében 110 millió euró összegért vásárolná meg az eszközök összességét. Ekkor azt állította, hogy a DRC Capital LLP társaságtól 30 millió eurós kötelező finanszírozási kötelezettségvállalást kapott. A DRC Capital részéről azonban semmilyen dokumentumot nem nyújtott be az ajánlattal együtt, amit a KPMG a 2014. február 18-i elektronikus levelében jelzett is a felperesnek.
- 132 2014. február 21-én a felperes jelezte, hogy kettőtől öt hétig terjedő időre lenne szüksége ahhoz, hogy az összes kötelező finanszírozási kötelezettségvállalást be tudja szerezni. 2014. március 11-én benyújtotta a végső ajánlat naprakésszé tett változatát, amely 150 millió eurós összegről szólt, és megerősítette, hogy legkésőbb 2014. március 31-ig benyújtja az összes kötelező finanszírozási kötelezettségvállalást. A felperes végül azt állítja, hogy 2014. március 26-án a Jupiter Financial társaságtól finanszírozási kötelezettségvállalást kapott, azonban elismeri, hogy azt sosem továbbította a KPMG-nek. A KPMG a 2014. április 9-i elektronikus levelében jelezte a felperesnek, hogy még mindig nem kapott írásbeli megerősítést az ajánlatát finanszírozó harmadik személy részéről.
- 133 A fentiekből kitűnik, hogy a vevő, amelynek az ajánlatát elfogadták, először a Deutsche Bank két előkészítő, 2014. február 17-i és 25-i levelével, majd a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelével rendelkezett, amely utóbbi levél kötelező jellegét illetően nem tűnik ki, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie, míg a felperes, amelynek az ajánlatát nem fogadták el, sosem nyújtott be semmilyen finanszírozási igazolást. Ráadásul a felperest több ízben is emlékeztették a kötelező finanszírozási kötelezettségvállalás követelményére.
- 134 A fenti megfontolásokra tekintettel nem kell úgy tekinteni, hogy a Bizottságnak a felperes által hivatkozott ténybeli és jogi elemekre tekintettel kétségeinek kellett volna lennie azzal kapcsolatban, hogy a pályázati eljárás keretében a vevőnek előnyt biztosítottak-e ezen eljárásnak a kötelező finanszírozási kötelezettségvállalás követelményére tekintettel hátrányosan megkülönböztető jellege miatt.

iii) A Capricorn, illetve a felperes ajánlatának összegével és finanszírozásával kapcsolatos kifogásról

- 135 A jelen kifogás keretében a felperes arra hivatkozik, hogy ő ajánlotta a legmagasabb vételárat, és garantált finanszírozással rendelkezett, míg a Capricorn ajánlata, amelyet végül elfogadtak, alacsonyabb volt az övéénél, és nem rendelkezett garantált finanszírozással.

- 136 Mivel a felperes által benyújtott végső vételi ajánlat összege 110 millió eurót tett ki, míg a Capricorné 77 millió eurós ajánlat volt, a felperes jogosan állítja, hogy ő magasabb árajánlatot tett, mint a Capricorn.
- 137 A fenti 116. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően azonban csak akkor vélelmezhető, hogy a piaci ár megfelel a nyílt, átlátható és feltételektől mentes pályázati eljárás keretében benyújtott legmagasabb ajánlatnak, ha bizonyítást nyer, hogy ezen ajánlat kötelezettségvállalás értékkel bír, és hitelt érdemlő.
- 138 A jelen ügyben a KPMG által az érdekelt beruházóknak címzett 2013. július 19-i és október 17-i levél szerint e beruházókat többek között az ügylet biztonságának követelményére figyelemmel kellett kiválasztani (lásd a fenti 9. pont kilencedik francia bekezdését).
- 139 Márpedig a felperes tévesen állítja, hogy garantált finanszírozást ajánlott fel, mivel sosem nyújtott be semmilyen finanszírozási igazolást. A végleges határozat (272) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a német hatóságoknak a felperes pénzügyi kapacitására és fizetőképességére vonatkozó bizonyítékok hiányában kétségeik lehettek azzal kapcsolatban, hogy a felperes képes lesz-e megszerezni az ajánlatában szereplő vételár kiegyenlítéséhez szükséges pénzeszközöket, és ennél fogva a felperes ajánlatának hihetőségével, és azzal kapcsolatban, hogy ajánlata megfelel-e a vételár megfizetésének biztonságával kapcsolatos követelménynek.
- 140 Ezzel szemben a Capricorn először a Deutsche Bank két előkészítő, 2014. február 17-i és 25-i levelével, majd a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelével rendelkezett, amely utóbbi levél kötelező jellegét illetően – amint fentebb már megállapításra került – a Bizottságnak nem kellett kétségeinek lennie (lásd a fenti 128. és 133. pontot).
- 141 Ráadásul, amint a végleges határozat (273) preambulumbekkezdése megemlíti, a pályázati eljárás keretében folytatott tárgyalások végső szakaszában csak a 2. ajánlatevő és a Capricorn vett részt, és mindkettejük ajánlata alacsonyabb volt a felperes ajánlatánál, azonban ígéretet tartalmazott a finanszírozásra vonatkozóan. Az eladók tehát a 2. ajánlatevő ajánlatával hasonlították össze a Capricorn ajánlatát. Ezt megerősíti az, hogy az eladók ügyvédjei szerint 2014. február 26-án a 2. ajánlatevő megerősítő ajánlata volt a legjobb ajánlat, noha alacsonyabb összeget tartalmazott, mint a Capricorn ajánlata, és éppen a Capricorn ajánlatában foglalt magasabb összegre tekintettel próbálták meg az eladók a Nürburgring eszközeinek értékesítéséről a Capricornnal is megegyezni. Márpedig a végleges határozat (273) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy mind a Capricorn által végső soron benyújtott ajánlat, mind a finanszírozási ígéret magasabb volt, mint a 2. ajánlatevő által benyújtott ajánlat és finanszírozási ígéret.
- 142 Nem nyert tehát bizonyítást, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie azzal kapcsolatban, hogy a Capricorn volt az az ajánlattevő, amely a legjobb, kötelező és hiteles ajánlatot nyújtotta be, nem csupán az árajánlatra, hanem az ügylet biztonságával kapcsolatban felajánlott biztosítékokra figyelemmel is. Más szóval nem bizonyított, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie azzal kapcsolatban, hogy „a kérdéses eszközöket [...] a legmagasabb, finanszírozási igazolást tartalmazó árajánlatot benyújtó ajánlattevőnek értékesítették”, amint erre a végleges határozat (276) preambulumbekkezdése rámutat, és azzal kapcsolatban, hogy nem voltak „a Capricorn árajánlatánál magasabb, garantált finanszírozású árajánlatok”, amint arra ugyanezen határozat (281) preambulumbekkezdése rámutat.
- 143 Ebből következik, hogy ezt a kifogást is el kell utasítani.
- 144 A fenti 114–117. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a Bizottság által elvégzett vizsgálat tehát minden kétséget kizárt azzal kapcsolatban, hogy a vevő a pályázati eljárásban jogalap nélkül előnyhöz jutott-e, és hogy következésképpen állami támogatásban részesült-e. Ennél fogva nem kell úgy

tekinteni, hogy az első jogalap első része feltárja, hogy a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során olyan komoly nehézségek merültek fel, amelyekre tekintettel a Bizottságnak meg kellett volna indítania az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást.

145 Következésképpen az első jogalap első részét el kell utasítani.

2) Az első jogalap arra alapított második részéről, hogy a vevő a Nürburgring eszközeire vonatkozó bérleti szerződés keretében előnyhöz jutott

146 Első jogalapjának második részével a felperes előadja, hogy a vevő a Nürburgring eszközeire vonatkozó bérleti szerződés keretében is előnyhöz jutott. A végleges határozat (56) preambulumbekkezdéséből következik, hogy e bérleti szerződés a konkrétan az említett eszközök letéteményese minőségben eljáró eladók független társasága és a Capricorn által létrehozott üzemeltető társaság között jött létre a 2015. január 1-jétől kezdődő időszakra annak érdekében, hogy szabályozzák az addig tartó átmeneti helyzetet, amíg nem teljesül a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítésének feltétele, azaz a Bizottság olyan határozatot nem hoz, amely kiküszöböli annak veszélyét, hogy az említett eszközök vevőjét kötelezhetik az eladóknak nyújtott támogatások visszatérítésére. Az éves bérleti díj összege nem haladta meg az 5 millió eurót, míg a felperes szerint annak legalább 7,7 millió eurónak kellett volna lennie.

147 A Bizottság vitatja ezen érvelést, és különösen arra hivatkozik, hogy a bérleti díj kizárólag a Nürburgring eszközei vételára egy részének előzetes megfizetését jelentette, amely önmagában megfelel a piaci feltételeknek.

148 A fenti 119–133. pontban kifejtett okokból nem kell úgy tekinteni, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie a pályázati eljárás átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegét illetően.

149 Ugyanezen okokból a Bizottság megalapozottan tekintette úgy, hogy nem állnak fenn kétségek azzal kapcsolatban, hogy a vevő a pályázati eljárás keretében előnyhöz jutott-e, ideértve a Nürburgring eszközeire vonatkozó bérleti szerződést is, amelyet arra az esetre alakítottak ki, ha az adásvételi ügylet teljesüléséhez előírt feltételek nem valósulnának meg.

150 Az első jogalap második részét tehát el kell utasítani.

3) Az első jogalap arra alapított harmadik részéről, hogy a Nürburgring eszközeinek a vevő részére történő értékesítésekor állami források felhasználására került sor

151 Az első jogalap harmadik részében a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg azt a kérdést, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése keretében sor került-e állami források felhasználására. Márpedig a Bizottságnak meg kellett volna állapítania, hogy sor került erre.

152 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

153 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság lezárhatja a panasz vizsgálatát, ha eleve ki tudja zárni a szóban forgó intézkedések állami támogatásnak minősítését azt követően, hogy megállapította, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazásához szükséges feltételek valamelyike nem teljesül (lásd ebben az értelemben: 2006. április 5-i Deutsche Bahn kontra Bizottság ítélet, T-351/02, EU:T:2006:104, 104. pont).

- 154 A jelen ügyben a Bizottság lényegében azért vizsgálta meg a végleges határozat (266)–(281) preambulumbekzdésében, vajon a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes volt-e, és vajon a Capricorn volt-e az az ajánlattevő, amely a legjobb, finanszírozási garanciát is tartalmazó ajánlatot nyújtotta be, hogy a fenti 116. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően ellenőrizze, hogy a Nürburgring eszközeit a piaci árukön értékesítették-e.
- 155 Amennyiben a Nürburgring eszközeit a piaci ár alatti áron értékesítették volna, amint erre a fenti 115. pont emlékeztetett, a vevő jogalap nélkül jutott volna előnyhöz (2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 161. pont). A Bizottság vizsgálata tehát arra a kérdésre vonatkozott, hogy a jelen ügyben a pályázati eljárásban a Capricorn ilyen előnyhöz jutott-e.
- 156 A Bizottság megállapította, hogy ilyen előny hiányában a Nürburgring eszközeinek értékesítése keretében semmilyen állami támogatást nem nyújtottak a Capricornnak. Más szóval a Bizottság megállapította, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazásához szükséges feltételek egyike, azaz az előny fennállására vonatkozó feltétel nem teljesül.
- 157 Ennélfogva nem lehet megalapozottan azt kifogásolni, hogy a Bizottság ezt követően már nem vizsgálta meg azt, hogy az állami beavatkozásra vagy az állami források felhasználására vonatkozó feltétel teljesül-e.
- 158 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az első jogalap harmadik részének és ennélfogva az első jogalap egészének vizsgálata nem tárt fel olyan valószínűsítő körülményeket, amelyek arra utalnának, hogy a Nürburgring eszközei értékesítésének állami támogatásnak minősítését illetően olyan kétségek merültek fel, amelyek indokolták volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.
- 159 A negyedik jogalap első része fényében értelmezett első jogalapot tehát el kell utasítani.

e) Az arra alapított harmadik jogalapról, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy az értékesítési eljárás folytatódott azáltal, hogy a Capricorn által a Nürburgring eszközeiben időközben megszerzett részesedést továbbruházták egy másik vevőre

- 160 Harmadik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a végleges határozatban tévesen állapította meg, hogy a Nürburgring eszközeinek értékesítésére irányuló eljárás 2014. március 11-én, vagyis az eszközöknek a Capricorn részére történő odaítélésével befejeződött.
- 161 Az eladók ugyanis 2014 júliusában folytatták az értékesítési eljárást azt követően, hogy a Capricorn nem volt képes megfizetni a vételár második részletét. 2014 szeptemberétől kezdődően informális megbeszélésekre került sor, amelyek során maguk az eladók javasolták a Nürburgring eszközeinek átruházását, amelynek eredményeképpen 2014. október 28-án a Capricorn által ezen eszközökben időközben megszerzett részesedést továbbruházták egy másik vevőre. Az értékesítési eljárás folytatása sem felelt meg a nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes eljárás követelményeinek.
- 162 A felperes szerint a Capricorn által a Nürburgring eszközeiben időközben megszerzett részesedésnek egy másik vevőre történő továbbruházása az említett eszközök értékesítésére irányuló eljárás végének minősül, és arra nem a Capricorn, hanem az eladók érdekében került sor. A Capricorn ugyanis ebből az átruházásból semmilyen előnyt nem húzott azonkívül, hogy szerződéses kötelezettségei megszűntek. Az, hogy e részesedés vételára megegyezett a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítésének árával, nem indokolta azt, hogy a jelen ügyben eltekintsenek új pályázati eljárás lefolytatásától.

163 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

164 A fenti 103. és 104. pontban már kifejtett okokból nem lehet a Bizottság terhére róni, hogy a végleges határozatban nem foglalkozott azzal, hogy az értékesítési eljárás folytatódott azáltal, hogy a Capricorn által a Nürburgring eszközeiben időközben megszerzett részesedést továbbruházták egy másik vevőre, mivel ezen átruházásra, amint azt maga a felperes is elismeri, az említett határozat meghozatalát követően került sor.

165 Ráadásul, noha egy 2014. szeptember 30-i sajtócikkből kitűnik, hogy a Deutsche Bank megvonta a finanszírozást a Capricorntól, és hogy az ügyvezetők új vevőt kerestek a Nürburgring eszközeinek értékesítése érdekében, a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság a végleges határozat meghozatalakor rendelkezett vagy rendelkezhetett ezen információkkal.

166 Mindenesetre a fenti 114–117. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján, és amint azzal a Bizottság a Törvényszék írásbeli kérdéseire válaszul 2017. december 13-án benyújtott észrevételeiben érvelt, a Bizottság vizsgálatának célja az volt, hogy megállapítsa, vajon a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes volt-e, annak ellenőrzése érdekében, hogy a Nürburgring eszközeit a piaci árukon ruházták-e át. Ellenkező esetben előfordulhat, hogy az említett adásvétel a piaci ár alatti áron valósult meg, és a vevő jogalap nélküli előnyben részesült.

167 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a támogatást, amelyet a felperes szerint (lásd a fenti 10. pontot) a Bizottságnak a második megtámadott határozatban meg kellett volna állapítania, és amely támogatás állítólag a Capricorn által a Nürburgring eszközeinek megszerzéséért fizetett ár és ezen eszközök piaci ára közötti különbségnek felelt meg, 2014. március 11-én nyújtották volna a Capricornnak, azaz akkor, amikor a Nürburgring eszközeit odaítélték ez utóbbinak, és aláírták a Nürburgring eszközeiért a Capricorn által fizetendő árat megállapító adásvételi szerződést. Ebből következik, hogy az ezen időpontot követően bekövetkezett események, úgymint az, hogy a Capricorn az adásvételi szerződés teljesítése során nehézségekbe ütközött, és az, hogy e vállalkozás a Nürburgring eszközeiben időközben megszerzett részesedését továbbruházta egy másik vevőre, nem voltak relevánsak azon kérdés vizsgálatát illetően, hogy a pályázati eljárás keretében a Capricornnak esetleg nyújtottak-e támogatást.

168 Végül, amint arra a Bizottság a Törvényszék írásbeli kérdéseire válaszul 2017. december 13-án benyújtott észrevételeiben helyesen hivatkozott, amennyiben a felperes azt kívánná, hogy a Bizottság az értékesítési eljárásnak a második megtámadott határozat meghozatala utáni állítólagos folytatásából eredő új támogatás fennállását is vizsgálja meg, e tárgyban új panaszt kellett volna benyújtania.

169 Ebből következik, hogy az arra alapított harmadik jogalap alátámasztására felhozott érvek, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy az értékesítési eljárás a második megtámadott határozat meghozatala után folytatódott, nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

170 A negyedik jogalap első része fényében értelmezett harmadik jogalapot tehát el kell utasítani.

f) Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, ötödik jogalapról

171 Ötödik jogalapjával a felperes előadja, hogy a Bizottság elmulasztott válaszolni először is az ügylet biztonságával kapcsolatos követelmény vizsgálatát érintő kifogására, másodszor a Nürburgring eszközeinek értékesítésére irányuló eljárás folytatásával és az eszközöknek egy másik vevőre történő továbbruházásával kapcsolatos kifogására, harmadszor az állami források felhasználásával, és az azzal kapcsolatos kifogására, hogy az állam részt vett a Nürburgring eszközeire vonatkozó adásvételi és

bérleti szerződés megkötésében, negyedszer az azzal kapcsolatos kifogására, hogy a vevőnek további hat millió eurós állami támogatást nyújtottak, amely összeg a vételárnak a Nürburgring üzemeltetője által a 2014-es üzleti évben elért haszonból való részbeni megfizetésének felel meg (lásd a fenti 6. pontot), ötödször a vevőt és az eladókat képviselő ügyvédi iroda szerepével kapcsolatos kifogására, hatodszor a Nürburgring üzemeltetésével kapcsolatos megállapodásokat illetően a pályázati eljárás hátrányosan megkülönböztető jellegével kapcsolatos kifogására, hetedszer a vevő és az eladók közötti bérleti szerződéssel, és az azon kérdéssel kapcsolatos kifogására, hogy e szerződés állami támogatással egyenértékű-e, nyolcadszor pedig a Nürburgring eszközei vételárának szakértői vélemények alapján való megvizsgálásával kapcsolatos kifogására.

- 172 A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem nyújtott világos és egyértelmű indokolást egyrészt a végleges határozat (56) preambulumbekkezdésében hivatkozott azon struktúrát illetően, amelyet a Nürburgring eszközei értékesítésének lezárását követően hoztak létre ezen eszközök átmeneti üzemeltetésének biztosítása érdekében mindaddig, amíg a Bizottság nem hoz a Capricornnak az eladónak nyújtott támogatások tekintetében fennálló jogi helyzetét egyértelművé tevő végrehajtható határozatot, másrészt pedig az ezen ügylet biztonságával kapcsolatos követelményt illetően.
- 173 Végül a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem nyújtott részletesebb indokolást azzal kapcsolatban, hogy az ügylet biztonságával kapcsolatos követelménynek, illetve az ügyvezetők és az állam közötti kapcsolatoknak a vizsgálata során miért tért el a saját határozathozatali gyakorlatától.
- 174 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 175 Az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében megkövetelt indokolásnak lehetővé kell tennie, hogy az érintettek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, az uniós bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (lásd az állami támogatásokat illetően: 2006. szeptember 6-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-88/03, EU:C:2006:511, 88. és 89. pont; 2008. április 22-i Bizottság kontra Salzgitte ítélet, C-408/04 P, EU:C:2008:236, 56. pont; 2009. április 30-i Bizottság kontra Olaszország és Wam ítélet, C-494/06 P, EU:C:2009:272, 48. és 49. pont). A Bizottság köteles megfelelő módon kifejezni a panaszos számára azokat az indokokat, amelyek miatt a panaszban hivatkozott ténybeli és jogi elemek nem voltak elegendők az állami támogatás meglétének bizonyításához (1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 64. pont; 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 89. pont).
- 176 A jelen ügyben a megtámadott határozatnak „[A Nürburgring] eszköz[einek] elidegenítésével kapcsolatos panaszok” cím alatt található (266)–(281) preambulumbekkezdése részletesen bemutatja azokat az okokat, amelyek miatt a Bizottság úgy határozott, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése nem minősül állami támogatásnak. E bemutatás elegendő ahhoz, hogy az érintettek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, az uniós bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét, valamint ahhoz, hogy a felperes megérthesse azon okokat, amelyek miatt a panaszában hivatkozott ténybeli és jogi elemek nem voltak elegendők az állami támogatás fennállásának bizonyításához.
- 177 Közelebbről és a felperes állításával ellentétben a Bizottság nem mulasztotta el azt, hogy megválaszolja a felperesnek az ügylet biztonságával kapcsolatos követelménnyel kapcsolatos kifogását, amelynek vizsgálatára a végleges határozatnak a felperes és a Capricorn ajánlatára vonatkozó finanszírozási igazolással kapcsolatos (272) és (273) preambulumbekkezdésében került sor, továbbá a Nürburgring Capricorn általi üzemeltetéséről szóló megállapodásokról folytatott tárgyalásokkal kapcsolatos kifogását, amelyre ugyanezen határozat (275) preambulumbekkezdésének e) pontja hivatkozik, illetve a vevőt és az eladókat képviselő ügyvédi iroda szerepével kapcsolatos kifogását, amelyre az említett határozat (275) preambulumbekkezdésének j) pontja hivatkozik.

178 Ennélfogva, még ha a Bizottság a felperes panaszában felhozott többi kifogásra nem is válaszolt, e mulasztás nem minősülhet az indokolási kötelezettség megsértésének, mivel e kötelezettség nem írja elő a Bizottság számára, hogy a határozat rendszerében általa döntő jelentőségűnek tekintett tényeken és jogi megfontolásokon kívül más elemeket is kifejtсен. A panaszos által hivatkozott indokok és a Bizottság határozatának indokolása közötti szükségszerű összefüggés ugyanis nem követelheti meg, hogy a Bizottság köteles legyen elutasítani az ezen indokok alátámasztására hivatkozott minden egyes érvet (lásd: 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2010. március 3-i Freistaat Sachsen kontra Bizottság ítélet, T-102/07 és T-120/07, EU:T:2010:62, 180. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

179 Annál is inkább erről van szó a támogatások előzetes vizsgálatára vonatkozó szakasz végén hozott határozat esetén, amelynek – mivel rövid határidőn belül hozzák meg – kizárólag azon indokokat kell tartalmaznia, amelyek miatt a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érintett intézkedés értékelése során nem merültek fel olyan komoly nehézségek, amelyek a hivatalos vizsgálati szakasz megindítását indokolnák (1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 48. pont; 2008. december 22-i Régie Networks ítélet, C-333/07, EU:C:2008:764, 65. pont).

180 Ebből következik, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére alapított ötödik jogalap nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

181 A fenti megállapításokra figyelemmel az ötödik jogalapot el kell utasítani.

182 Ebből következik, hogy sem a negyedik jogalap első része, sem pedig az első, a harmadik, illetve az ötödik jogalap nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

g) A negyedik jogalapnak a 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének megsértésére alapított, második részéről

183 A negyedik jogalap második részében a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette a 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdését, mivel nem tájékoztatta a felperest a panasz elutasítására irányuló szándékáról, és nem is kérte fel újabb észrevételek megtételére.

184 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

185 A 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének – a 659/1999 rendelet módosításáról szóló, 2013. július 22-i 734/2013/EU tanácsi rendelettel (HL 2013. L 204., 15. o.) módosított – második francia bekezdése kimondja, hogy „[a]mennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érdekelt fél nem felel meg a panaszra vonatkozó kötelező űrlapnak, vagy az érdekelt fél által ismertetett tények és jogi szempontok alapján első vizsgálatot követően nem állapítható meg kellően megalapozottan a jogellenes támogatás vagy a támogatással való visszaélés ténye, erről értesíti az érdekelt felet, és felkéri, hogy az előírt – szokásos esetben egy hónapot nem meghaladó – határidőn belül nyújtsa be észrevételeit”. Továbbá, „[a]mennyiben az érdekelt fél az előírt határidőn belül nem nyújt be észrevételt, a panaszt visszavontnak kell tekinteni”.

186 A 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének – a 734/2013 rendelettel módosított – harmadik francia bekezdése kimondja, hogy „[a] Bizottság a panasz tárgyát képező támogatás ügyében hozott határozat egy példányát megküldi a panaszt benyújtó félnek”.

- 187 A 659/1999 rendelet 20. cikkének (2) bekezdését az állami támogatások ellenőrzési eljárásainak lefolytatására alkalmazott bevált gyakorlatok kódexének (HL 2009. C 136., 13. o.) 48. pontjában szereplő szabály fényében kell értelmezni, amely kimondja, hogy a Bizottság arra törekszik, hogy elvileg tizenkét hónapon belül a prioritásként kezelt esetekben a 659/1999 rendelet 4. cikke értelmében határozatot fogadjon el, amelynek másolatát továbbítja a panaszoshoz, vagy pedig a nem prioritásként kezelendő esetekben első adminisztratív levelet küldjön a panaszosnak, amelyben kifejti előzetes meglátásait.
- 188 A 659/1999 rendeletnek az érintett fél jogait szabályozó 20. cikke (2) bekezdésének második és harmadik francia bekezdése szerint a Bizottság, miután valamely érintett féltől feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információkat szerzett, vagy úgy ítéli meg, hogy nincs elegendő indok az eset vizsgálatára, és erről tájékoztatja az említett érintett felet, vagy pedig határozatot hoz a benyújtott információk tárgyában (2010. november 18-i NDSHT kontra Bizottság ítélet, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 55. pont).
- 189 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság határozatot hozott azáltal, hogy a felperes által szolgáltatott információkat megvizsgálta, és azokkal kapcsolatban állást foglalt.
- 190 Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság nem sértette meg a 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdését.
- 191 Ennélfogva a negyedik jogalap második részét el kell utasítani.
- 192 Ezt követően a negyedik jogalap negyedik részét, majd a negyedik jogalap harmadik részét kell megvizsgálni.

h) A negyedik jogalapnak a felperes panasza gondos vizsgálatának hiányára alapított, negyedik részéről

- 193 Negyedik jogalapjának negyedik részében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg gondosan a pályázati eljárást. Különösen nem kért további információkat az eladóktól és a német hatóságoktól, és kizárólag az ügyvezetők által a német hatóságoknak megküldött információkra támaszkodott, amelyeknek meg kellett volna vizsgálnia a hitelességét. Ezenkívül a Bizottság nem adott helyt a felperes 2014. július 6-i azon kérelmének, hogy a Bizottság tegyen fel további kérdéseket a Németországi Szövetségi Köztársaságnak és az érintett harmadik feleknek.
- 194 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 195 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a Bizottság az állami támogatások tárgyában hozzá benyújtott panaszokat köteles gondosan és pártatlanul megvizsgálni, ami magában foglalhatja azt is, hogy a Bizottság a panaszt nem csupán a panaszos által tudomására hozott ténybeli és jogi elemek alapján kell megvizsgálnia, hanem köteles megvizsgálni azon elemeket is, amelyekre a panaszos kifejezetten nem hivatkozott (1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 62. pont; 2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Scott ítélet, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 90. pont).
- 196 Az állami támogatások ellenőrzése keretében, noha a tagállam az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében előírt jöviszemű együttműködés kötelezettsége értelmében köteles együttműködni a Bizottsággal, benyújtva számára a szóban forgó intézkedés állami támogatás jellegének megítélését lehetővé tevő bizonyítékokat, a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó alapvető szabályainak megfelelő alkalmazása érdekében a Bizottság köteles gondos és pártatlan vizsgálatot végezni, és e kötelezettség

megköveteli különösen a tagállam által szolgáltatott bizonyítékok gondos vizsgálatát (lásd: 2008. október 22-i TV2/Danmark és társai kontra Bizottság ítélet, T-309/04, T-317/04, T-329/04 és T-336/04, EU:T:2008:457, 183. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 197 Így a Bizottság, jóllehet rendelkezik mérlegelési mozgásterrel, az őt terhelő gondos és pártatlan vizsgálat kötelezettségét figyelembe véve nem mellőzheti az olyan információk közlésére irányuló felhívást, amelyekkel kapcsolatban úgy tűnik, hogy megerősíthetik vagy cáfolhatják azokat az egyéb információkat, amelyek a szóban forgó intézkedés vizsgálata szempontjából jelentőséggel bírnak, viszont amelyek hitelessége nem tekinthető kellőképpen megalapozottnak (2008. június 26-i SIC kontra Bizottság ítélet, T-442/03, EU:T:2008:228, 225. pont).
- 198 A Bizottságnak tehát az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében szabályozott előzetes vizsgálat keretében mind az érintett állam által bejelentett, mind pedig az esetleges panaszosok által szolgáltatott információkat figyelembe véve kell kialakítania a mérlegelését (2001. május 3-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-204/97, EU:C:2001:233, 35. pont).
- 199 A felperes első kifogása arra irányul, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg gondosan a panaszát, mivel nem adott helyt a 2014. július 6-i azon kérelmének, hogy a Bizottság tegyen fel további kérdéseket a Németországi Szövetségi Köztársaságnak és az érintett harmadik feleknek.
- 200 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint a fenti 178. pontban kifejtésre került – a Bizottság nem köteles állást foglalni az érdekeltek által elé terjesztett minden érvet illetően (lásd: 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2010. március 3-i Freistaat Sachsen kontra Bizottság ítélet, T-102/07 és T-120/07, EU:T:2010:62, 180. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 201 Ennélfogva, mivel a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság elmulasztotta felkutatni vagy megvizsgálni a második megtámadott határozat meghozatalához szükséges információkat, e kifogást el kell utasítani.
- 202 A felperes második kifogása arra irányul, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg gondosan a panaszát, mivel nem kért további információkat az eladóktól és a német hatóságoktól, és kizárólag az ügyvezetők által a német hatóságoknak megküldött információkra támaszkodott.
- 203 E tekintetben az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperes panaszának benyújtását követően a Bizottság 2014. május 23-án, valamint július 4-én és 7-én információkat kért a német hatóságoktól, amelyeket azok 2014. április 23-án, május 26-án és július 10-én be is nyújtottak. A Bizottság szervezeti egységei 2014. július 22-én és szeptember 5-én találkoztak a német hatóságok képviselőivel, az ügyvezetőkkel és a KMPG-vel.
- 204 A végleges határozat (272)–(276) preambulumbekkezdésében a Bizottság megvizsgálta és összevetette a felperesnek az említett határozat (115)–(120) preambulumbekkezdésében bemutatott észrevételeit az ügyvezetőknek a német hatóságok által közölt és ugyanezen határozat (121)–(135) preambulumbekkezdésében bemutatott észrevételeivel. A Bizottság e határozatban ismertette a saját megállapításait és észrevételeit a releváns elemeket, és különösen az arra vonatkozó bizonyítékokat illetően, hogy egyrészt a felperes, másrészt pedig a Capricorn a Nürburgring eszközeinek megszerzéséhez fizetőképességgel rendelkezett-e.
- 205 A Bizottság tehát a jelen ügyben megvizsgálta mind a felperes, mind a német hatóságok által közölt információkat, és mérlegelte azokat. Ebben az összefüggésben semmi nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság által lefolytatott vizsgálat elégtelen volt, vagy hogy a Bizottság megsértette a panasz gondos vizsgálatára vonatkozó kötelezettségét.

206 E második kifogást és ennél fogva a negyedik jogalap negyedik részét tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.

i) A negyedik jogalaphoz a felperes panasza pártatlan vizsgálatának hiányára alapított, harmadik részéről

207 A negyedik jogalap harmadik részében a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság versenypolitikáért felelős tagjának szóvivője által adott, a sajtóban 2014. május 15-én megjelent nyilatkozat (a továbbiakban: vitatott nyilatkozat) lehetetlenné tette azt, hogy a Bizottság a panaszt pártatlanul vizsgálja meg. E nyilatkozatból kitűnik – amint arról a felperes által benyújtott sajtócikk beszámol –, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk szerint a német hatóságok a Bizottság versenypolitikáért felelős tagja által a Nürburgring eszközeinek értékesítésére irányuló eljárás elején levélben adott útmutatásokat követték, és hogy ezen eszközöket a legjobb ajánlatot benyújtó ajánlattevőnek értékesítették nyílt, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes kiválasztási eljárás végén, azaz jogszerű pályázati eljárást követően és piaci áron.

208 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

209 A kartellek, illetve az erőfölénnyel való visszaélés területén kialakított állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely szabálytalanság, mint például a sajtónak tett olyan nyilatkozatok, amelyek nem korlátozódnak a Bizottság versenypolitikáért felelős tagjának a vizsgált intézkedések uniós joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos személyes álláspontjának kinyilvánítására, csak akkor járhat az ezen intézkedésekre vonatkozó határozat megsemmisítésével, ha megállapítást nyer, hogy ezen szabálytalanság hiányában az említett határozat tartalma más lett volna (1975. december 16-i Suiker Unie és társai kontra Bizottság ítélet, 40/73–48/73, 50/73, 54/73–56/73, 111/73, 113/73 és 114/73, EU:C:1975:174, 91. pont; 2000. július 6-i Volkswagen kontra Bizottság ítélet, T-62/98, EU:T:2000:180, 283. pont).

210 Ugyanezen ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a felperes feladata, hogy legalább olyan valószínűsítő körülményeket terjesszen elő, amelyek az ilyen következtetést alátámasztják (2006. március 15-i BASF kontra Bizottság ítélet, T-15/02, EU:T:2006:74, 606. pont).

211 Ezen ítélkezési gyakorlat, amely az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk alkalmazására vonatkozik, analógia útján az EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikk alkalmazására vonatkozó, állami támogatások tárgyában folytatott eljárásokra, többek között a jelen ügyre is alkalmazható.

212 Márpedig ezen ítélkezési gyakorlat alkalmazásában rá kell mutatni arra, hogy a felperes semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő és semmilyen valószínűsítő körülményre nem hivatkozott azzal kapcsolatosan, hogy ha a vitatott nyilatkozatot nem tették volna meg, a megtámadott határozatnak más lehetett volna a tartalma. A Törvényszék ugyanis megállapította, hogy az első, harmadik és ötödik jogalaphoz, valamint a negyedik jogalap első részének a vizsgálata nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelésekor olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását. A Törvényszék megállapította továbbá, hogy a negyedik jogalap első része nem teszi lehetővé azon következtetés levonását, hogy a Bizottság által lefolytatott vizsgálat elégtelen volt, vagy hogy ez utóbbi megsértette a panasz gondos vizsgálatára vonatkozó kötelezettségét.

213 Anélkül, hogy szükséges lenne a vitatott nyilatkozat jellegéről vagy terjedelméről határozni, a negyedik jogalap harmadik részét és következésképpen a negyedik jogalapot tehát teljes egészében el kell utasítani.

- 214 Mivel a Törvényszék elutasította az arra vonatkozó jogalapokat, hogy a második megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, mivel megsértették a felperesnek az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogait, az említett határozat megsemmisítése iránti kérelmet el kell utasítani.
- 215 A felperes több tanúbizonyítást is felajánlott. Mivel ez utóbbiak nem tűnnek nélkülözhetetlenek a jogvita rendezéséhez, és különösen annak vizsgálatához, hogy a felperes által hivatkozott tények vagy valószínűsítő körülmények miatt a Bizottságnak kétségeinek kellett volna-e lennie, a felajánlott tanúbizonyítást el kell utasítani.
- 216 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a keresetet mint részben elfogadhatatlant, és egyebekben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 217 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pereszes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a kereset okafigyottságának megállapítása iránti kérelmet az érdemi határozatban bírálja el.**
- 2) **A Törvényszék a kereset okafigyottságának megállapítása iránti kérelmet elutasítja.**
- 3) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 4) **A NeXovation, Inc. viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.**

Pelikánová
Svenningsen

Valančius

Nihoul
Öberg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. június 19-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei	1
A. A közigazgatási eljárás és a Nürburgring eszközeinek értékesítése	2
B. A megtámadott határozatok	4
II. Az eljárás és a felek kérelmei	4
III. A jogkérdésről	6
A. Az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatóságáról	6
B. A második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemről	8
1. Az elfogadhatóságról és az okafigyottság megállapítása iránti kérelemről	9
2. Az ügy érdeméről	11
a) Az előzetes vizsgálati szakasz végén hozott, támogatás hiányát megállapító határozat feletti bírósági felülvizsgálat terjedelmével kapcsolatos előzetes megfontolások	11
b) A kereset tárgyára vonatkozó előzetes észrevételek	12
c) A negyedik jogalpnak a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során felmerülő komoly nehézségek fennállására alapított, első részéről	13
1) Az előzetes vizsgálati szakasz időtartamáról	13
2) A második megtámadott határozat tartalmáról	14
d) A pályázati eljárás keretében a vevőnek nyújtott állami támogatást illetően az állami támogatás fogalmának téves értelmezésére alapított, első jogalpról	15
1) Az első jogalpnak a pályázati eljárásban a vevőnek nyújtott előnyre vonatkozó, első részéről	15
i) A pályázati eljárás nem átlátható jellegére alapított kifogásról	17
ii) A pályázati eljárás hátrányosan megkülönböztető jellegére alapított kifogásról ...	17
iii) A Capricorn, illetve a felperes ajánlatának összegével és finanszírozásával kapcsolatos kifogásról	18
2) Az első jogalap arra alapított második részéről, hogy a vevő a Nürburgring eszközeire vonatkozó bérleti szerződés keretében előnyhöz jutott	20
3) Az első jogalap arra alapított harmadik részéről, hogy a Nürburgring eszközeinek a vevő részére történő értékesítésekor állami források felhasználására került sor	20
e) Az arra alapított harmadik jogalpról, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy az értékesítési eljárás folytatódott azáltal, hogy a Capricorn által a Nürburgring eszközeiben időközben megszerzett részesedést továbbruházták egy másik vevőre	21

f) Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, ötödik jogalapról	22
g) A negyedik jogalapról a 659/1999 rendelet 20. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésének megsértésére alapított, második részéről	24
h) A negyedik jogalapról a felperes panasza gondos vizsgálatának hiányára alapított, negyedik részéről	25
i) A negyedik jogalapról a felperes panasza pártatlan vizsgálatának hiányára alapított, harmadik részéről	27
IV. A költségekről	28